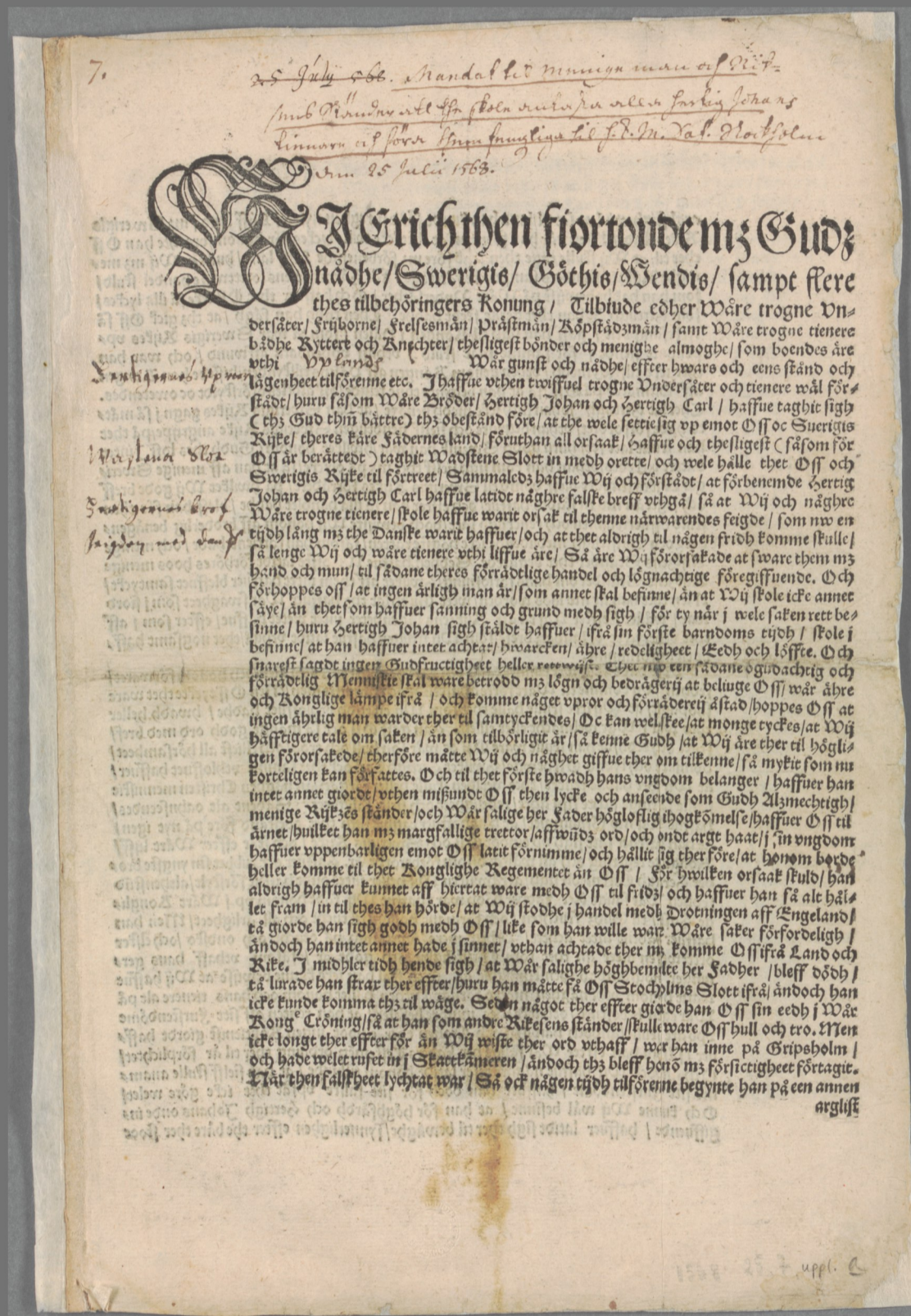

Wi Erich then Fiortonde mz Gudz nådhe, Swerigis, ...

SOT // 82Aa 14/I Ligg. Fol. FI700 Bland. /
Kungl. förordningar - 1599 / Exemplar A

Tillkomstår 1568

Digitaliserad år 2016

National Library
of Sweden

25 July 1568. Mandat til mennige man af Nid.

med Rindens til den store vider den alle Jarlig Johans
Linnors af forre henn fruglige til J. D. M. Val. Stockholm

den 25 Julii 1568.

S i Gricthen fiortonde m3 Gud3 Nådhe/Swerigis/ Gøthis/Wendis/ sampt flere thes tilbehøringers Konung / Tilbiude edher Wåre trogne Un-

dersåter/ Frøborne/ Frelsesmån/ Præstmån/ Kjøpstædzmån / samt Wåre trogne tienerer
bådhe Ryttere och Røgchter/ thesligest bønder och menighe almoghe/ som boendes åre
vthi ^{Uplands} Wår gunst och nådhe/ effter hvars och eens stånd och
lāgenheet tilfōrenne etc. Thassue vthen twissuel trogne Undersåter och tienerer wål for
stædt/ huru såsom Wåre Brøder/ Hertigh Johan och Hertigh Carl / haffue taghit sikh
(thz Gud thm båttere) thz obestånd fōre/ at the wele settie sig vp emot Oss oc Swerigis
Rijke/ theres kære Fādernes land/ fōruthan all orsaak/ haffue och thesligest (sāsom fōre
Oss år berättet) taghit Wadstene Slott in medh orette/ och wele halle thet Oss och
Swerigis Rijke til fōrtreet/ Sammaledz haffue Wij och fōrstædt/ at fōrbenemde Hertigh
Johan och Hertigh Carl haffue latidit någhre fālske bress vthgā/ så at Wij och någhre
Wåre trogne tienerer/ skole haffue warit orsak til thenne nårwarendes feigde / som nu en
tjdh lāng m3 the Danske warit haffuer/ och at thet aldrigh til någen fridh komme skulle/
sā lēnge Wij och wåre tienerer vthi liffue åre/ Sā åre Wij fōrorsakade at sware them m3
hand och mun/ til sådane theres fōrrådellige handel och lōgnachtige fōregiffuende. Och
fōrhoppes oss / at ingen årligh man år/ som annet skal befinne/ ån at Wij skole icke annet
sāye/ ån thet som haffuer sanning och grund medh sikh / fōr ty når i wele saken rett be-
sinne/ huru Hertigh Johan sikh staldit haffuer / ifrå sin fōrste barndoms tjdh / skole i
befinne/ at han haffuer intet achtar/ hwarcken/ åhre / redelligheet / Ledh och lōffte. Och
snarest sagde ingen Gudfructighet heller ^{retwæst} thet nu en sådane ogudachtig och
fōrrådellig Menniskie skal ware betrodd m3 lōgn och bedrāgerij at belinge Oss/ wår åhre
och Konglige lāmppe ifrå / och komme någet vpror och fōrrådereij åstad/hoppes Oss at
ingen åhrlig man warder thet til samtyckendes/ Oc kan wel skee/at monge tyckes/at Wij
håfftigere tale om saken / ån som tilbørligit år / så kenne Gudh /at Wij åre thet til høg-
gen fōrorsakede/ thet fōre måtte Wij och någhet giffue thet om tilkenne/ så myktie som nu
forteligen kan fōrfattes. Och til thet fōrste hwadh hans yngdom belanger / haffuer han
intet annet giordt/ vthen misundt Oss then lycke och anseende som Gudh Almechtigh/
menighe Rijkes stānder/ och Wår salighe her Fader høgloflig ihogkømselse/haffuer Oss til
årnet/ huilket han m3 margfallige trector/ affwūdz ord/ och onde argt haat/ i sin yngdom
haffuer vppenbarligen emot Oss latit fōrnimme/ och hållit sig thet fōre/ at honom borde
heller komme til thet Konglige Regementet ån Oss / fōr hwilken orsaak skuld/ han
aldrigh haffuer kunnet aff hiertat ware medh Oss til fridz/ och haffuer han så alt hāl-
let fram / in til thes han hōrde/ at Wij stodhe i handel medh Drotningen aff Engeland/
tā giorde han sikh godh medh Oss / like som han wille war. Wåre saker fōrfordeligh /
åndoch han intet annet hade i sinnet/ vthan achtade thet m3 komme Oss ifrå Land och
Rike. I midhler tjdh hende sikh / at Wår salighe hōghbemelte her Fader / bleff dōdh /
tā lurade han strax thet effter/ huru han måtte få Oss Stockholms Slott ifrå/ åndoch han
icke kunde komme thz til wāge. Sedn något thet effter giorde han Oss sin eedh i Wår
Kong^e Crōning/ så at han som andre Rikesens stānder / skulleware Oss hull och tro. Men
icke longt thet effter fōr ån Wij wiste thet ord vthaff / wer han inne på Gripsholm /
och hade welet ruset in i Stætkåmeren / åndoch thz bleff honō m3 fōrsigtighet fōrtagit.
Når then fālskheet lyctat war / Sā ock någen tjdh tilfōrenne begynte han på een annen
arglist

*Sanctigens 4p
Wapen
Sanctigens 4p
Sagday med*

arghstighet/til at see til/huru han kunde sökte sin eggen nytte i Lüffland / m3 Swerigis
Rikes skade/ Men när han förnam at thet icke wille lyckes för honom/brachte han Oss
ther til/ at Wij skulle tage then saak före m3 förbenemde Lüffland/huiken Wij m3 me-
nighe Rikzēs ständers samptycke företoge / för Härmesterens orettwijse handel skuld/
som han hadhe bewijst på Wäre Undersåther / Och haffuer thet Oss icke så illa lyckes/
som Hertugh Johan thet gerne seedt hadhe. Then tijdh han sågh / at thz gick Oss så
lyckesampt til / gaff han sigh til Kongen i Pälän (som tå war Swerigis Riktes vpa
penbare fiende / för samme saak skuld) vthaff vppenbara affwund / och war han
ther icke tilfidoz medh / vthen genom Kongen aff Päläns tilskynnen/hissede han Kongen
aff Dämarck på Oss /så at han begynte thne feigde/oss aldeles oförskylt oc oretendes.
Ther lät Hertugh Johan sigh icke medh benöye / at han Swerigis Riktes gagn i så måts
to hade förfordret/ vthan begynte och sielss fiendeligen Swerigis Rike angripe/på thet
han skulle late see/ huru godh Swensk han war/hwilket honom (Gudh thes loff) intet
bättre lyckedes/vthan han kom sigh sielss ther m3 på olycke/så at han aff menige Sweris
gis Riktes ständer bleff dömd til Swerigis Riktes förrädere/ på hwilket Wij gode breff
och segel än nw til städes haffue/ och effter han så illa handlet hadhe / bleff han för then
skuld öffuerroumen och fenckligh satt/doch bewijste Wij honom aff broderlig benägen-
heet och Christeligh medlidende icke högste rätten/såsom han förtient hade / och menige
Rikzēs Ständer thet begårede. Sedhen haffue Wij offte latidt förhöres hoos menige
Rikzēs Ständer om hans förlosning/hwilket aff them intet haffuer bleffuet samtyckt/
Men thet han är nw löds worden/weet Gudh/at thz haffuer Wår swagheet som i fiord
war / wället / effter Wij tå aff Rikzēs lägenheter intet wetet haffue/ effter som i aff
thet vthtryckte Mandatz breff/som Wij nyligen haffue latidt vthgå/thet noggsamt haff-
ue til at förnimme.

Wij hade Wij wel tunnet tagit och satt honom fenckligh igen/och honom förwaret/
sedhen Wij komme til Wårt förre ahnseende och förnufft igen/Men Oss tryckte thet ware
snöpligit/ at Wij icke skulle hälle thet som Wij en tijdh vthloffuet hadhe / hwadh heller
thet war i Wår welmacht eller elliest. Han gaff Oss ock så många godh ord med breff/
segel och eedh/at han skulle ware Oss oc wår son hull och troo/ och elliest all hör samheet/
ödmükt och lydno Oss bewise/hwilket Hertugh Carl ock thet samme vthloffuet haffuer/
at Wij för hadhe tenckte/ thet werlden skulle heller förgås/än någhen Christen menniskie
skulle fåringe achte sijn åhre/redelighet och siels salighet. Sådent alt oahnseendes/
haffue Wij nw förnimmet/ at han haffuer taghit sigh thet obestånd före på nytte igen/
at han haffuer satt sigh vp emoot Oss och Swerigis Rike / och står effter Wårt Lüff/
Konglige regering och all wålfärd/som förberördt är. Haffuer ock tubbet sin yngste bro-
der Hertugh Carl medh sigh/aff hwilken Wij heller intet ondt haffue förskylt/althenstüd
sedhen Wår salige her Sadher dödh war / haffue Wij födt honom vp i Wårt Kongli-
ge Hoff/ til Gudz fruchten / och förmant honom til tucht och all årlighet/Men han
haffuer sådent intet achtet/ Vthen mere öwet sigh på otucht och ondsko /och elster
orettwijfen meer än thet som Christelighit och godt är / såsom vthaff hans ger-
ninger noggsampt öghenskjnlighit är. Och skal han icke kunne bewise at Wij haffue
warit honom vthi någhen måtto förnär / vthen hället honom och hans tienere alt på
Wår egen bekostnet / och icke thes mindre befalet / at han renten aff sitt Furstendöme
vpbåre skulle/ändoch han Oss och Cronen ther emoot ingen Kostienist giordt haff-
uer / såsom han effter Wår salige her Sadhers Testemets ordning thet til är förplichtet/
Och ändoch Wij haffue någhre refer latidt honom tilbiude / at han sielss skulle anama
me sitt Furstendöme / haffuer han doch för sitt falske vpsåt thet icke göre welet/
Och kunne Wij wål besinne / at han för högfhärdh och Hertugh Johans onde ins-
giffuende / haffuer latidt sigh ther til bewäghe/ synnerlighen effter the bäre thet stoor

Sunt. Johann Doon

Sunt. Carl

affund wid/at Gud haffuer giffuit oss echte luffzarffuinge och mandz affode / oc at the
icke skole få rote Wår harkumpst platt vth/ så at ingen skule leffue igen / som wore
född aff Oss / ändoch Wij gerne hade vndt them Land och Lån / huad Wår salighe Her
fader thm ervedt hade.

Jan

Så giffue Wij edher sielff til at betenckie vthaff thesse orfater / som nro förs
talde äre / hwilken som oärlighere haffuer handlet / och mere haffuer bracht Swe
rigis Rike i blodz vchgiutelse / skadhe och förderff. Och om Wij skule säye Wår
mening här om / så hade Kongen aff Danmark länge seden giordes ridh m3 Oss / och
intet begynt thenne feigde / hwar Hertigh Johans stempling och hans anhang icke wa
rit hade. Och wete i wål sielffue / såsom oc Historierne thet nogsampt medhgiffue /
at intet krich haffuer warit i Sverige vthaff the Danske / medh mindre the haffue haffe
någre aff the Swenske på theres sidhe / som them thet vthinnen haffue befordret / Men
thet Hertigh Johan och hans anhang mene / at the med the Danskes tilhielp wile mykic
vthrette i saken / så skole the wål förnimme / at thz warder thm widt felandes / Och om an
fast så skeer / så skal man thet i sanning besinne / at the Danske löne thm / och alle thm som
med them hälle / så igen / såsom the tilförenne giorde / både Carl Amrison / Biscop Mats
och många andre flere / som thet til mykic hulpe / at the eröffrede Riket /

Thet Hertigh Johan scriffuer / at Wij haffue begynt thenne feigde / och wil i så mått
to wende olämpen in på Oss / kunne Wij icke wete huad skal thet skal ware / althenstund
Wij haffue försuaredt Swerigis Rike för the Danskes öffuerwold och orett som en tros
gen Swensk Konung / och vthaff the Danske warit nödd och tröinget til thenne feigde.
Om Wij Riket icke förswaret hadhe / huru hade Wij så hällit then Redh / som Wij på
Wåre Konglige Embetes wågne Swerigis Rike sworit haffue / som lyder / at Wij wele
försware Riket / för inländzke och vthländzke fiender / Ther Wij och så ringe skule achte
Wår Redh / såsom han / thet skal nåst Guds hielp aldrig hooss Oss besinnes / hade Wij
achtedt Wår egen nytto mere än som Swerigis Rikes gagn och wålfärd / så hade Wij
intet giordt så dräplich gels pillning / som skeedt är i thne feigde / ey heller wåget Wårt luff
i marcken emoot fienderne / så offte som Wij thz giordt haffue vthen hadhe wål kunne
sittie heme och haffte godhe dager / så wål som monge andre. Men Hertigh Johan / thet
han wål hade mått haffte gode dager / och sittit heme / thet gör han sigh sielff oro.

Och förundrer Oss stoorligen at the sådane galen mening tage sigh före / i thz at the
theres Her fader haffuer frjude Swerigis Rike ifrå the Danskes hand / at the än nu wele
komme them vnder theres tyrannij och tråldom igen / Och slechtes the för then skuld icke
så mykic på Wår Salige Käre Her fader / vthen mere bråå på een annen slecht. Så kunn
ne Wij icke heller besinne huad fridh och roligheet Swerigis Rike skule thet haffue vthaff
at the Swenske skule ware vnder the Danskes eiler theres anhangz wold / allthenstund
the altijd haffue stått effter Swerigis Rikes skade och förderff.

Vij

Ther til medh / om the wele begiffue sigh vnder Hertigh Johan / så är til förmodens
des at thet skule een fast skadeligere feide vthaff förorsakes medh Rydzen / än thenne feigde
medh the Danske ware kan. Och hwadh Rydzens macht är emoot the Danskes / thet
haffuer man tilförenne nogsampt förnummet / aff thet som är skeedt / wår salige her Sas
thers Regemens tidh / när then Rydste feigde senest war / at thet Kongen aff Dana
mark och Kongen aff Pälän medh all theres anhang / her til icke haffue kunne twinga
Swerigis Rike / haffuer högbenelte Wår Käre Her fader / som war en mechtigh Herre
och Konung icke kunne stå Rydzen emoot / vthen hade stoort omaak och arbete förr än
han kunde komme til fridh med honom / och måste än så late honom mykic effter.

Ther och Hertigh Johan ändeligen wil försware the Danske och säye at Wij haffue
giordt them orett / och bracht them til at bliffne Wåre fiender / Så sware han thet til om
thet skal ware rätt / at man skal bryte förbund / breff och segel / och angripe sin Wen och
blodz förwant badhe til land och wåtn oäckwårnedt / och sedhen sende sin Herold at säye

fiendskap til vthen allfoge och orsaak / som Kongen aff Danmark thet giordt haffuer.
Ja Wij kunne wål forstå / han mener thet at Kongen aff Danmark / och alle Swerigis Rikes fiender måge angråpe och gøre Oss och Suerigis Rike all skade och förderff som the wile / och at Oss och ingen Swensk man bör gøre thet någhet emoot / vthen late thm få öffaerhanden. Man sägh och wåt i fiord när Wij wore vthi ansechtning / så at Wij intet kunde gøre i saken / hwilken som tå mere löst hadhe til Krigh / anten Wij heller Kongen aff Danmark / eller hwilken aff Oss trätten begynt haffuer.

Widere thet han berömer sigh / at han wil försware edher om i wile bekenne honom för eder Öffuerheet. Så giffue Wij huar Gudhfructigh och åhrlich menniskie til at betenckie / huru åhrligit och berömeligit thet wara skal / at i skole bliffue meenedige för hans skuld / och giffue edher vnder een sådene menniskie / som hwarcken fructer Gudh / heller någon rättwysse och sanning elsker.

religiös

Ty hwadh Gudh fructen belanger / skole i intet annet förnimme / än at han wil införe thet Sacramentereste och Calvinisters Religion och lärdom / och föracter Gudh Sacramente och helige Ord / såsom alle man wål witterligit är / at han och Hertigh Carl thet ringe bruke plåge.

Hwad theres redhligheet belanger / weet man aff thet som förberördt är / at Hertig Johan aff menige Swerigis Rikes ständer för sin misgerning skuld til Swerigis Rikes förrådere dömdt är. Så kan man och letteligen besinne / hwadh nytte och berömelse thet fölter medh / at man giffuer sigh vnder Hertigh Johan / allthenstund alle årlige Suenste kunne tå medh rätte bliffue skelte för dubbelt förrådere / i thet the haffue brutit thet Ledh the haffue giordt Oss / Sammaledz och dömdt en orättwysen dom öffuer honom / effter som Hertig Johan tå skulle föregiffue / förey intet åhrligit folk giffuer doom emoot doom.

Then nytte och gagn elliest fölter m3 Hertigh Johans Regimente / kan man lätteligen forstå / Nemligen at the som haffue sagdt honom domen aff / och haffue warit med i handlen / theres luffts wålfård warder hengendes på en Silkes tråd / thet the altidh skule förwenthe hans strenge ogunst och högste straff / Allthenstund hwar man wål weet / at han ingen giffuer til affhiertat / som honom en gång emoot gör / Och thet vth aff kan man besinne hans omätelige haat / affwund och obarmhertigheet / at thet han icke haffuer hållit thet han haffuer loffuet Oss som är hans brodher / som och haffue warit benågen at giffue honom sitt igen / then han och hundrede gånger haffuer förljkt sigh medh / huru skule han tå kunne tilgiffue andre / som honom dömdt haffue / heller elliest latidit sigh bruke emoot honom? Han haffuer och latidit thet på skine på någhre trogne Suenste / hwilke haffue warit honom vnder öghonen / och han allerede / som man säye wil / om luff och lessuerne bracht haffuer / och kan man wål tenckie at the fattige Ryttere och Knechter / som wore för Åbo senest belågringen thet war / icke warde thet heller til godhe æniutendes.

Behöffues icke för then skuld at han skal tilmåte Oss / (såsom han säger) at Wij icke skole skaffe så godh lagh och rätt som Oss borde / och någon oskyldigh fattigh helle Rik latidit förderffue til luff eller leem / m3 mindre han för haffuer lagligen warit dömdt och öffuerwunnen / Sware han thet til / at han genom sitt vpror haffuer bracht så många fattige menniskior om luff och siel / såsom en Siålemördere / i thet han haffuer kommit them til medh sigh at wele förråde Oss / och sitt Sådernes land emoot Gud / theres Ledh och löffte.

Hertig Johan bestyller Oss oc så thet för / at hemmanen åre mångestådz öde oc ille besittne / så kan huar åhrlich man besinne / at Wij åre thet icke wollendes til / vthen heller både vthlendste och inländste fiender / som Swerigis Rike platt wile förderffue / hwilke haffue kommit sådant åstad / at landet är stöff let och brant / icke allenest midhre widh grenzsen / vthen och mitt vp i landet / och hade thet aldrih warit så förderffuedt / huar fienderne aff Hertig Johans och hans anhangz förrådery icke hade sådant åstadh kom

mit. Förty Hertigh Johan/ the Danske och theres anhang haffuefäde Oss och huar år
ligh Swenskt man så mykit at skaffe/ at Wij intet tilselle haffue hafft at bruke åter heller
eng/ hros heller hemen/ Vthen försware Oss för theres fiendelige och falske infall/ Doch
haffuerz Her Steens tjdth fienderne lenger varit vp i landet än som nro skeede år / och
äre icke så många hemen bliffne ödhe aff thette kriggh/ som aff Gudz store straff Peste
lengte/ hwilket sigh förorsakede haffuer aff Gudz ord förachtelse/ och olydno emot Oss
uerheten / som thet vproriske selskap haffuer bracht til wäge. Och hwar som man än nu
will sådent gille / och falle them bü / ta warder Gudh Alzmectigh vthen twissuel sådant
än härdeligere straffandes. Hvilket Wij Oss doch icke försee/ Vthan at monge ärlighe
Swenske skole finnas som theres förårlige förhaffuende ogillandes warde.

Men hwadh görs thet behoff länge disputere här om / all then stund saken i sigh
sielff klar nogh är/ allenest ligger ther macht vppå / at Wij m3 allffware måtte tage thne
saak före/ och see til huru Wij måtte then medh macht förhindre och om intet göre / Och
achte Wij för then skuld / vthi the helige Treesaldighets namn vthi eigen person bes
giffue Oss tjt nedh/ och medh hele Swerigis Rykes macht ahngripe thet förårdelighe
selskap/ så at Oss förhopes/ at the för theres ochristelige och oärlige handel skole tilbör
ligen straffede bliffue/ Och haffue Wij Gud thes loff/ godh råd och macht ther til/ Ty
ändoch the tenckie at the haffue Wårt skytt bortte/ som på Wadzstene är / Och at Wij
för then skuld intet skole kunne emoot them företage heller vthrätte. Så är Swerigis Ry
ke (Gudh thes loff) icke så förblottedt och nödstäldt / at Wij jro haffue flere skytt igen
bådhe aff the Warbrecker/ som nys tilgotne äre/ och them Wij ifrå Wäre Örligskrip
vmbäre kunne/ Thesligeste feeler icke heller krudt och lodh / sampt annet mere / hwadh
man skal på hälle / så at man flere sådane Slott / som Wadzstene är / wäl kan i grund
nedherstiute.

Thet the och til ewentyrs drifte ther på/ at Wadzstene skal ware bättre befestedt än
Abo war/ Så är doch allom wäl witterligit/ huad som m3 Warbergh i Halland skede
är/ Ty ändoch Jutherne puffedt ther flut vppå/ at ingen skulle thet winne / bleffue the
ligwel ther vchdragne widh stegget och håret. Hwar the och ljtthe ther på at Kongen aff
Danmarck skal komma them til hielp / Så achte Wij medh Gudz hielp / taghe saken
så före/ at thet skal i thenne somner bättre bliffue tilredt för Jutherne/ än som thz i fiord
skede.

Hertigh Johan och Hertig Carl kunne och til ewentyrs föregiffue/ at the andre Wäre
Vndersäter vthi the andre landzorter skole hälle medh them/ så är thet een vpdichted
Lögn / vthi thn acht / at the wile bedraghe edher / och the andre Wäre vndersäter/ til at
samptyecke til theres otillbörliche förhaffuende/ Och allthenstund the förnempste Ritzsens
Råd och här i Stockholm/ haffue loffuet och sworit Oss itt troget büständ emot thm/ haff
ue och dömdt them på nytt til Swerigis Rykes förårdere/ så förhoppes Oss innen kortt
tjdth/ wele late see en sådane mact/ bådhe medh Wårt egit krigzfolck / och elliest medh
Wäre Vndersäter/ at Wij kunne straffe sådane ochristelige och förårdelige handlinger/
som the sigh nro emoot Gudh och all rättwisse företaghic haffue / Intet twiflendes/ at
Gudh warder ther til sin helge nådh förlänendes.

Hwarföre/ wele Wij eder trogne Vndersäter och tienerer / här m3 haffue allffwarligens
förmante och åtwarnade/ at i hwar vthi sin stadh/ wele tage edher til ware/ och icke late
förföre heller bedraghe edher aff förbenemde Furster och theres anhang med theres lögn
affeige och falske stemplager/ som the anten scriffteligen eller mundligen för eder kunne
göre late/ vthen heller hälle edher fast til thet huldskap/ troskap och manskap / som i Oss
loffuedt och tillsagde haffue/ Och i Oss på Gudh och rättwifsens wägne/ såsom trogne
Swenske inbyggere plichtige och skyllige äre / Winleggendes edher til thet aller troligeste
och fläteligeste/ at nederlegge/ förtrycke och förderffue/ alle the som i kunne öffuertome
me aff thet förårdelige selskap/ heller sigh ther til än nro begiffue wile / Och jro snarere thz

See kan/ thes förre förhoppes Oss / at thz til een godh och bißständig fridh / medh thñ alz
mechtigste Gudz tilhielp komme kunne / Wij wele på Wår sñde göre Suerigis Rikes fiens
der skade och affbräck / så at Oss förhoppes / at the sielssue skole bliffue trötte aff thenne
feigde / och göre fridh medh Oss / Säsom ock lenge seden fridh hade warit / hwar sådane
förrådtilige stemplinger / som förberörde äre / icke hadhe warit Jutherne til styrckelse.

Ther och någhre gode handlinger kunne förefalle / som Suerigis Rike kunne ware
til nytte / fridh / roligheet och långlighit bißständig / wele Wij thet icke försumme / hwilket
Wij och the vthlendzke Sendningebudh haffwe giffuit tilkenne / som haffwe warit här
hoos Oss.

Thette haffue Wij trogne Vnderfäter / most giffue eder tilkenne / effter som Wij ther
til äre högeligen förorsakede / Begärendes gunsteligen at i wele öffuerwäge oc betenckie /
hwadh flüt / stoort omaak / longligh möde och arbete / som Wij haffue hafft för Sueri
gis Rike / ther Wij haffue tilfatt Wår helse och sundheet / godz och ågodeler / och wäget
Wårt löff och leffuerne / at Wij therföre icke thet skole bekomme til lön / at i wele förå
de Oss vthi Hertigh Johans hender / och stelle troo til hans förrådtilige / vpdichrede lögn
och bedrägerij / och bißfalle honom vthi hans otillbörlighe förehaffuende / Betrachtendes
och / huru han i all sin löffstid haffuer warit Suerigis Rike / så wäl säsom Oss / til ska
de / förderff och vnder ögonen / och icke allenest hållit m3 Suerigis Rikes fiender / vther
oc all falskheet och fiendskap sielssföretagit / Så och huad oåhre / skade / förderff oc ewigt
obestånd skule komme ther vthaff / ther hans förrådtilighe förehaffuende skule få fram
gång / och at i skole haffue een sådane menniskie til Öffuerheet / säsom Hertigh Johan
är / then hwarcken achter Led eller löffte / breff heller segel / Och snarest sagde / hwarcken
Gudh eller menniskior. Och ther han sitt bittere haat icke emoot Oss kan öffuer giffue /
som är hans közlige Brodher / then som hadhe achtet hielpen honom til sitt Furstendöme
igen och alt gott welet bewijse / för alt thet onde han hade förtient / huad gott skule han tå
göre andre menniskior. I wile och sielss besinne / at Konig Göstaff haffuer föriaget Ju
therne i gång vthaff Suerigis Rike och fridde eder vthur theres hender / it wilket Wij
och Gudh thes löff / gjorde haffue. Ther han nu skule före them Oss öffuer halsen igen /
och komme eder vthi obestånd / vnder theres tråldom / wold och tjrannij / thz wore omö
gelighit / at i kunne någhen tjd bliffue hulpne ther vth igen / vthan i warde kommandes
edher om löff / leffuerne / godz och ågodeler / åhre och rådeligheet / Ja / och thet som
mere är / om eders siåls saligheet / Men ther som i wile lyde wåre trogne råd och förma
ningar effter / råhoppes oss genö Gudz nådhe och barmhertigheet försware / beskydde och
bestemme eder så / at hwarcken Hertigh Johan / Kongen aff Danmark / Kongen aff
Pålen / heller theres anhang / skole haffue någhen framgång. Wele och thesligest tenckie
til alle the wågher och middel / som kunne ware edher til bißständig och långwarigh fridh
och roligheet / och elliest achte thz som edher kan komme til nytte och gagn / bådhe til
andelig och timeligh wålfärd. Här medh edher Gudh befalendes. Datum Stocholm
thñ 25. Julij / Anno 1568. Vthi Wår Regementz tjd på thet ottende.

Vnder Wårt Kongliche Secret.